

30. Tuil Huys Klingelenburg



De heer van het "Huys" had een aantal boerderijen in het dorp als leen van de landsheer ontvangen. De heren leefden van de arbeid van de boerenbevolking. Hun huizen en directe omgeving konden daarom beter geen agrarisch productieve grond in beslag nemen. Aan de andere kant wilden de heren het doen en laten van de boeren kunnen controleren en was het bij gevaar van roofovervallen wel veilig om zo dicht mogelijk bij de onderhorige te wonen. Zo is de locatie van een "huis" aan de rand van een nederzetting begrijpelijk, rugdekking door ontoegankelijke komgronden of moeras en aan de voorkant bescherming dor het dorp.

Het huys te Tuil of Klingelenburg hoorde tot in 1680 bij de grootgrondbezitters, maar is daarna verdwenen wat grondbezit in Tuil betreft.

In de leenregisters werd het huis te Tuil omschreven met, *Huijs te Tuijl sampt singels, boomgaarden binnen hove, heerhuijsinge en boerenwoning cum annexis met de gerede goederen ap en depententie van dien de gestoeltens en graeffkelders int coor van de kerk tot Tuijl etc.*

In 1713 werd het huys te Tuil publiekelijk te koop aangeboden. Op drie elkaar opvolgende zondagen werd de openbare verkoop aangekondigd. Het geheel bestond uit het adellijke huis van Tuil met 36 morgen land bestaande uit bos, boomgaarden bouw- en weiland belast met dijklast van 24 roeden twee voeten en een duim.

"in een vasten en stedigen erffcoop" werd op de 22^e augustus voor 1600 gulden juffrouw Anna Bernie te trotse eigenaresse.

Bron:

Uit Mededelingen van de Historische Kring West-Betuwe